

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
2.Kf.27.292/2012/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Spielmann Évaügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1088 Budapest, Réviczky u. 5., hiv. szám: ...] alperes ellen műsorszolgáltatási jogosultság ügyében hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. évi április hó 4. napján kelt 24.K.32.951/2011/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 48.000 (azaz negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a ... számú határozatával a felperest nyertessé nyilvánította az Oktatási és Kulturális Közlöny 2010. évi 5. számában megjelent kisközösségi rádiós pályázati felhívásra 2010. április 1. napján benyújtott ajánlata tekintetében. A 2011. február 15. napján kelt felhívásban tájékoztatta a felperest arról, hogy a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) fogalmi körében az Eger 97,9 MHz kisközösségi

médiaszolgáltatási jogosultság vonatkozásában a hatósági szerződést kizárólag közösségi mediaszolgáltatóként kötheti meg, ezért felhívta, jelölje meg, hogy az Mttv. 66. §-ának (1) bekezdés a), b) vagy c) pontja alapján kívánja-e megvalósítani a mediaszolgáltatást, továbbá csatolja a módosított műsortervet, megjelölve az Mttv. 83. §-ában foglalt közszolgálati médiacélokat. A felperes a 2011. március 18. napján érkezett beadványában megküldte a kért dokumentumokat és nyilatkozott arról, hogy az Mttv. 66. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján kívánja megvalósítani a mediaszolgáltatást, egyben megjelölte az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés c), e), f), h), n), o) és m) pontjaiban meghatározott, megvalósítani kívánt közszolgálati célokat, továbbá az e céloknak megfelelő műsorszámokat.

Az alperes a 2011. május 18. napján kelt ... számú határozatában az Eger 97,9 MHz kisközösségi mediaszolgáltatási jogosultság vonatkozásában a hatósági szerződést a felperessel nem kötötte meg. Indokolásában előadta, hogy a felperes által megjelölt - az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdése szerinti - közszolgálati célokat megvalósítani hivatott műsorszámok közül a „Dalban mondom el - zenei blokk” elnevezésű műsorblokk leírása és tartalma alapján nem felel meg az e) és o) pontokban meghatározott céloknak. Erre figyelemmel a teljes tervezett műsorszolgáltatás nem felel meg az Mttv. 66. §-ának (4) bekezdés g) pontja szerinti követelménynek, mivel - figyelemmel a zenei blokk egyes műsorszámokon belüli nagyarányú előfordulására - a napi műsoridőnek - a több mint kétharmada helyett - csupán 40%-a lenne a közszolgálati céloknak megfelelő műsorszámok aránya.

A felperes keresetet nyújtott be az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata iránt. Kérte a kifogásolt határozat megváltoztatását oly módon, hogy a bíróság a „Dalban mondom el - zenei blokk” elnevezésű műsorblokkot fogadja el közszolgálati célokat szolgáló műsorszámként. Álláspontja szerint egy vallási közösség zenei kultúrájának bemutatása egyértelműen célja a közszolgálati műsorszolgáltatásnak. Ezért a műsorblokk az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés e) és o) pontjainak is megfelel, hangsúlyozva azt is, hogy egy keresztény rádióról van szó, így nem várható el tőle a többféle értékrend bemutatása.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint egy zenei blokk sugárzása, még ha az egymás után adott zeneszámok műfajilag eltérőek is, önmagában nem felel meg az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés o) pontjában foglalt sokszínűség és többféle értékrend bemutatása követelményének. A hivatkozott törvényi rendelkezés e) pontjával kapcsolatban utalt arra, hogy a zenei műsorszámok egymás utáni sugárzása a vallási közösség kultúrájának bemutatásának sem felel meg, mivel egy közösség kultúrája több, mint a vallási közösség zenéjének bemutatása. Mindezek alapján megállapította, hogy a „Dalban mondom el - zenei blokk” című műsorszám nem rendelkezik a közszolgálati műsorszámokra előírt többlet követelménnyel, hiszen egy zenei blokk célja kizárólag a hallgatók szórakoztatása és nem a tájékoztatás.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben - annak megváltoztatása iránt - fellebbezéssel élt. Előadta, hogy egy zeneszám zenés jellege nem zárja ki azt, hogy

megfeleljen a közszolgálati szolgálatnak, továbbá figyelemmel arra, hogy kisközösségi médiaszolgáltatásról van szó, a hallgatók nem is várják el, hogy sokszínű tájékoztatást kapjanak. A műsorszám megfelel a keresztény kultúra bemutatásának, mivel zenei ízlése heterogén, azaz többféle zenei stílust preferál, a célja azonban nem csak a szórakoztatás, hanem a keresztény értékrend közvetítése is.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a vitatott zenei blokk sem leírása, sem tartalma alapján nem felel meg a felperes által megjelölt - az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdésében foglalt - közszolgálati céloknak, melyek a közösségek kultúrájának bemutatására, sokszínű, többféle értékrendet bemutató műsorok közzétételére irányulnak. Egy közösség kultúrájának bemutatására a zenén túl többféle lehetőség is létezik, pl. könyvajánló, kiállításokról való tudósítás, egyéb kulturális események bemutatása. A felperes saját maga jelölte meg az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés e) és o) pontjait mint közszolgálati célokat, ezért nem hivatkozhat arra, hogy a rádió hallgatói nem várják el a sokszínű tájékoztatást. A felperes a műsortervében foglalt műsorszámokkal köteles eleget tenni a törvényben foglaltaknak.

Az alperes a határozatában foglaltakat fenntartotta, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340. §-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése a jogsértés tekintetében helytálló volt. A felperes fellebbezésében olyan érveket felsorakoztatni nem tudott, amelyek az elsőfokú ítélet megváltoztatását, hatályon kívül helyezését eredményezhették volna.

Az Mttv. 66. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a lineáris közösségi médiaszolgáltatás egy meghatározott társadalmi, nemzetiségi, kulturális vagy vallási közösség, csoport különleges igényeit szolgálja ki. A (4) bekezdés g) pontja alapján a lineáris közösségi médiaszolgáltatás heti műsoridejének több mint kétharmadában köteles a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszámokat szolgáltatni, amibe beleszámít a szolgált közösségnek szóló hírműsorszám, politikai tájékoztató műsorszám, kulturális műsorszám és az egyéb, nem elsősorban az adott közösségnek szóló hasonló tartalom is.

Az Mttv. - felperes által megjelölt - 83. §-ának (1) bekezdés e) pontja szerint a közszolgálati médiaszolgáltatás célja a nemzetiségek, vallási közösségek, valamint egyéb közösségek médiával szemben támasztott igényeinek kielégítése, kultúrájának bemutatása, a nemzetiségek anyanyelvének ápolása; míg az o) pont a sokszínű, gazdag választékú, többféle értékrendet bemutató műsorok közzétételét,

színvonalas szórakoztatást, nagy érdeklődést kiváltó műsorszámok bemutatását írja elő.

A Fővárosi Ítéltábla előjáróban hangsúlyozni kívánja, hogy az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdésének alpontjai közül a közösségi műsorszolgáltató szabadon választhatja meg, hogy mely célokat kívánja elérni, azonban az egyes alpontokon belüli felsorolás elemei közül nem válogathat szabadon, az egyes célokon belüli előírások konjunktívak, azokhoz az adott célkitűzést vállaló médiaszolgáltató kötve van. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, a közszolgálati média sajátos kulturális misszióval rendelkezik. Az Mttv. 83. §-a szerinti taxatív felsorolás olyan széles felsorolást tartalmaz, amely alapján egyértelműen megállapítható, hogy a közszolgálati műsorszámoknak a megfelelő tájékoztatás mint többlet követelménynek is meg kell felelniük.

A másodfokú bíróság nem vitatja azt a felperesi álláspontot, miszerint a hivatkozott műsorszám is megvalósíthatja a közszolgálati Mttv-ben foglalt kritériumok szerinti eszméjét. Azonban a közigazgatási eljárásban eljáró alperesi hatóság és az elsőfokú bíróság is csupán a felperes által hivatkozott konkrét közszolgálati médiaszolgáltatási céloknak való megfelelést vizsgálhatta.

Az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés e) pontjával kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon érvelésével, hogy a csak zenei műsorszámok sugárzása önmagában akkor sem képes a vallási közösség kultúráját bemutatni, ha „az egyházi zene legkülönbözőbb stílusait széles skálában” szóltatja meg. Egy adott közösség kultúrája ugyanis ennél sokkal szélesebb körű, ezért annak bemutatása is több tájékoztatási, ismeretterjesztési módot kell, hogy átfogjon.

Az Mttv. 83. §-ának (1) bekezdés o) pontja kapcsán a másodfokú bíróság szintén osztja az elsőfokú bíróság álláspontját. A csak műfajilag eltérő zenei műsorszámok sugárzása önmagában nem teljesíti a sokszínűség és többféle értékrend bemutatásának - felperes által önként vállalt - törvényi követelményét sem. Az „értékrend” kifejezés szellemi, erkölcsi értékek rangbeli sorrendjét jelenti. Ez alapján a katolikus egyházi zene különböző stílusok szerinti bemutatása nem jelent szellemi, erkölcsi értékek szerinti megkülönböztetést. A felperes - általa sem vitatottan - kizárólag a keresztény értékrend közvetítését tűzte ki céljául, és bár ez önmagában nem ellentétes a közszolgálati általános eszméjével, azonban az általa konkrétan megjelölt „többféle értékrend bemutatása” követelményének nem tesz eleget. A felperes az általa megjelölt jogszabályi előírásokhoz kötve van akkor is, ha azt esetleges tévedés okozta. Az alperesi hatóság és az elsőfokú bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy a csatolt műsortervben és műsorrácsban szereplő műsorok ezeknek a közszolgálati céloknak megfelelnek-e.

A fentiekkel összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla megjegyezni kívánja, hogy a felperes nincs elzárva attól, hogy újabb pályázat folytán, az általa elérni kívánt és a törvényi rendelkezéseknek is megfelelő közszolgálati célok pontos megjelölésével, az alperessel eredményesen kössön hatósági szerződést.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság műsoridő számítását és az Mttv. 66. §-ának (4) bekezdés g) pontjának való megfelelést a felperes a fellebbezésében nem vitatta, azt a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokai alapján is - helybenhagyta.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés f) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül az alapítvány, ideértve a közalapítványt is. Az Itv. 5. §-ának (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés c)-g) és m) pontokban említett szervezetet az illetékmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha a vagyonszerzést, illetőleg az eljárás megindítását megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve - költségvetési szerv esetében - eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. Az Itv. 5. §-ának (3) bekezdése alapján az alapítvány közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárás kezdeményezése esetén nyilatkozik az illetékmentesség (2) bekezdésben meghatározott feltételének fennállásáról.

Figyelemmel arra, hogy a fentiek szerinti nyilatkozatot nem a felperes képviselőjére jogosult, hanem a felperes jogi képviselője tette, azt a másodfokú bíróság joghatályos nyilatkozatként nem vehette figyelembe.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a le nem rótt fellebbezési illetéket - melynek mértékét az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2012. évi október hó 11. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke,
bíró,
dr. Bacsá Andrea s.k. bíró

dr. Rácz Krisztina s.k. előadó

A kiadmány hitelül: